

[J. K. Hansen]

stedfortræder for fremskridtspartiet i denne amtskreds, advokat *Mogens Tange*.

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde i dag behandlet disse sager, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling.

1. Direktør Ole Bernt Henriksen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med i dag, den 1. september 1978.
2. Advokat Mogens Tange godkendes som midlertidigt medlem af folketinget ligeledes fra og med i dag, den 1. september 1978.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 142 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forhandling om statsministerens redegørelse af 31. august 1978.

(Redegørelse nr. XI. Redegørelsen givet 31/8 78. Meddelelse om forhandling 31/8 78).

Formanden:

Taletiden er for ordførere fastsat til 20 minutter i første omgang og 10 minutter i anden omgang. For andre medlemmer er taletiden 10 minutter i første omgang og 5 minutter i anden omgang.

Forhandling

Kjeld Olesen (S):

Det er historisk nyt, at venstre og socialdemokratiet indgår i regeringssamarbejde, om end bondebevægelse og arbejderbevægelse engang var fælles i kampen for at få indført parlamentarismen i dette land.

Siden dengang har vi unægtelig bevæget os en del bort fra hinanden, eller for at sige det mere konkret så har venstre og socialdemokratiet i det meste af den nyere historie været politiske modstandere, ja, endog stået meget langt fra hinanden, selv om påtrængende problemer og folketingets sammensæt-

ning har gjort det nødvendigt for vore partier at deltage i forskellige forlig.

Er det en holdningsændring hos vore partier, der nu gør det muligt at sidde i samme regering, kan man spørge. Har venstre bevæget sig længere til venstre, eller er det socialdemokratiet, der har bevæget sig mod højre?

Det tilkommer ikke mig at svare på venstres vegne, men for socialdemokratiet kan jeg svare, at vi står dér, hvor vi hele tiden har stået. Vort principielle grundlag er det principprogram, der blev vedtaget på vor kongres for et år siden. Vi ønsker fortsat at udvikle dette samfund i en demokratisk, socialistisk retning, og når vi fra vort ståsted iagttager venstres ideologiske ståsted, konstaterer man den afstand, der altid har eksisteret. Vi er altså forskellige, og det er der ingen grund til at skjule nu, hvor den nye regering for alvor skal i gang med arbejdet. Det skal heller ikke skjules, at socialdemokratiet fortsat vil arbejde for at skabe øget tilslutning til sine ideer og sin politik. Men det ligger også i sagens natur, at et regeringssamarbejde forudsætter en gensidig loyalitet over for de aftaler, der er indgået, og det må også være en forudsætning, at en koalitionsregering arbejder som en helhed.

Det skal heller ikke skjules, at der i socialdemokratiet har været en del betænkeligheder ved at indgå samarbejdet, på samme måde som jeg vil tro at betænkeligheder også har været til stede i venstres forsamlinger. At skridtet blev taget, at fællesregeringen nu er en realitet, er for det første udtryk for, at der i begge partier er både den nødvendige ansvarsbevidsthed og det nødvendige mod. For det andet er virkeliggørelsen af den nye regering i sig selv et udtryk for, hvor alvorlig en situation vi befinder os i. Dette fremgår med al tydelighed af statsministerens redegørelse.

Hvad socialdemokratiet anser for det største problem, er den alt for store arbejdsløshed. Hvor lyder det kynisk, når forskellige medlemmer til højre i denne sal tillader sig at sige, at folk ikke gider arbejde, og at understøttelsen er for høj. Har man prøvet at sætte sig ind i det helvede, en langtidsledig må leve i, eller har man forestillet sig, hvad der udvikles i de mange unge, som går direkte fra skolen og ud til en ledighed, der avler trods mod samfundet og forkrober sindet, hvor virkelyst og talent ellers skulle have mulighed for at udfolde sig? Nok skjuler der sig